

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Mulțumiri enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae”, care în rugăciune au fost alături de noi la sărbătoarea hramului bisericii noastre – duminică 11 decembrie 2016. Mulțumiri se cuvin aduse membrilor Consiliului Parohial, Comitetului Doamnelor, donatorilor și tuturor care s-au ostenit la înfrumusețarea și pregătirea bisericii de hram.

RUGACIUNE PENTRU MANTUIRE

Dumnezeu meu, cred intru Tine și mă rog Tie, întărește-mi credința! Te iubesc, sporește-mi dragostea! Mă pocăiesc, fă-mi cainta să prisosească! Te slavesc ca pe întâiul meu început! Te doresc ca pe cea mai înaltă dorință a mea! Îți mulțumesc că Binefacătorului meu cel vesnic! Te chem ca pe puternicul meu ajutor. Dumnezeu meu, binevoiește și povățuiește-mă cu înțelepciunea Ta, calauzește-mă cu dreptatea Ta, mângăie-mă cu milostivirea Ta, apăra-mă cu puterea Ta. Îți închin, o, Dumnezeule, gândurile, faptele, suferințele mele, că în viitor să mă gândesc la Tine, să graiesc de Tine, să lucrez după voia Ta, să sufăr pentru Tine. Doamne, eu voiesc ceea ce voiești Tu, pentru că Tu voiești să mă supun voii Tale și făgăduiesc să fac ceea ce voiești Tu. Te rog cu umilinta, luminează-mi mintea, otelește-mi voia, curățește-mi trupul și-mi sfintește sufletul! Dumnezeule preabun, ajută-mă să mă curățesc de gresalele trecute, să biruiesc ispitele viitoare și să lucrez cuvintele virtuții. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 19 - 25 DECEMBRIE 2016

Miercuri 21 DECEMBRIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI IER. PETRU MOVILĂ – ora 6.00 PM

Vineri 23 DECEMBRIE:

PARACLISUL MAICII DOMNULUI – ora 6.00 PM

Sâmbătă 24 DECEMBRIE :

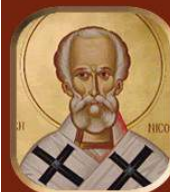
UTRENIE, ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

VECERNIE – ora 6.00 PM

Duminică 25 DECEMBRIE: NAȘTEREA DOMNULUI

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA DINAINTEA NASTERII DOMNULUI

Carterea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui; Iuda a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram; Aram a născut pe Aminadav; Aminadav a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Booz, din Rahav; Booz a născut pe Iobed, din Rut; Iobed a născut pe Iesei; Iesei a născut pe regele David; David a născut pe Solomon, din femeia lui Urie; Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa; Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia; Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Iezechia; Iezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amos; Amos a născut pe Iosia; Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon; După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel; Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor; Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Ahim; Ahim a născut pe Eliud; Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care s-a născut Iisus, Care Se cheamă Hristos. Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, Mama Sa, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase, în ascuns. Și, cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, căci Cel zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui Iisus, căci El va mântui pe poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se îplinească ceea ce s-a spus de Domnul prin prorocul, care zice: «Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu». Și, deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și, fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia l-a pus numele Iisus. (MATEI 1, 1 - 25)

„Așa, Doamne, dăruiește-mi să nu osândesc pe fratele meu...”

Părinții Bisericii spun că începutul mântuirii stă în cunoașterea sinelui și a greșelilor proprii. Cunoașterea de sine stabilește o perspectivă adevărată nu numai asupra noastră înșine, ci și asupra semenilor. Recunoscând limitele propriilor noastre neputințe, nu ne mai permitem să-l osândim pe fratele nostru așa cum afirmă și rugăciunea specifică acestei perioade liturgice, al cărei autor este Sfântul Efreem Sirul. Am străbătut deja o bună parte din calea Postului Mare. Unul dintre însoțitorii noștri fideli, Sfântul Efreem Sirul, ne reamintește, prin rugăciunea sa, ce ar trebui să îi cerem cu sârguință Domnului: „Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin”.

Tipologia patimilor și înlănțuirea lor

Părintele Dumitru Stăniloae, în volumul său „Ascetica și mistica”, comentând învățătura Sfinților Părinți despre patimi și modul în care se condiționează una pe cealaltă, scrie că în cazul tinerilor patima lăcomiei le generează pe celelalte. Astfel, în situația lor, patima lăcomiei le naște pe celelalte: în trupul celui care s-a îmbuibat se trezește pofta curviei. Ambele patimi, pentru a fi satisfăcute, au nevoie de bani. Nevoia insașiabilă de bani îl transformă pe om într-un avar. Omul care este privat de obiectele care satisfac patima lăcomiei, a curviei și a avariției se mâniază, iar dacă, din oarecare motive, nu și le poate satisface, cade în întristare. În situația persoanelor în vârstă, mândria este patima care le produce pe celelalte. În acest caz, omul iubitor de slavă deșartă și mândru urmărește să se înalțească pentru a-și etala stilul luxos de viață, fiindcă epatarea luxului, a opulenței îi va atrage prețuirea semenilor, ceea ce îl va face să îi privească de sus, cu infatuare, pe toți. Iar când se întâmplă să nu i se aducă onorurile care îi hrănesc trufia, omul nostru se întristează foarte și se mânie. Ambele patimi, lăcomia și mândria, au ca sursă patima iubirii egoiste de sine (philautia, în limba greacă). Sfântul Maxim Mărturisitorul scrie despre această patimă: „E clar că cine posedă egoismul posedă toate patimile” (Capetele despre dragoste). Egoismul rupe legătura cu Dumnezeu: omul egoist se autonomizează, se închide în sine, făcându-se pe sine centru al existenței.

Formele mândriei: slava deșartă și trufia

Impulsul de a-i domina pe ceilalți provine din mândrie. Atât omul bolnav de slavă deșartă, cât și trufașul simt nevoia să îi conducă pe cei aflați în proximitatea lor. Cum îl recunoaștem pe iubitorul de slavă deșartă? Acesta prezintă mai multe caracteristici: este lăudăros - el se laudă atât cu abilitățile și calitățile sale reale, cât și cu cele imaginare; își etalează ostentativ și cu multă plăcere „atuurile” spirituale sau materiale, inclusiv virtuțile morale; simte nevoia să fie permanent în centrul atenției și suferă cumplit când altcineva captează interesul celorlalți; trăiește mai mult în imaginație decât în realitate (face scenarii fanteziste, imaginându-se în vârful ierarhiei sociale, bogat, virtuos foarte, înconjurat de

adulatori); este într-o cursă continuă pentru recunoaștere publică, ceea ce îl face să fie permanent neliniștit; este invidios pe succesele obținute de semenii săi.

Care sunt semnalmentele trufașului? Bolnavul de trufie este încântat de propria persoană, de calitățile și aptitudinile sale trupești sau sufletești. Spre deosebire de omul care suferă de slavă deșartă, nu are nevoie de recunoașterea celorlalți: își întreține singur imaginea extraordinară de sine. Este înfumurat; autosuficient; atotștiutor; îi tratează pe toți cu superioritate; se autopropune în postura de învățător, dăscăindu-i pe ceilalți, fără ca aceștia să-i fi cerut în prealabil sfatul; este extrem de sigur în tot ceea ce spune sau întreprinde; le dă directive tuturor; nu primește să fie sfătuit; este stăpânit adesea de mânie și de un duh de ceartă; când vorbește, este ironic; se îmbufnează adesea; când este întrebat, răspunde în doi peri; când tace, tace cu ostentație. „Cel trufaș, scrie Sfântul Ioan Scărarul, este asemenea mărului putred pe dinăuntru, iar pe dinafară strălucind de frumusețe”. În literatura de specialitate, multe dintre manifestările slavei deșarte și ale trufiei se regăsesc în tabloul clinic al persoanelor care suferă de isterie. Istericul este instabil emoțional (trece brusc de la o dispoziție la alta); are o mimică teatrală și simte imperios nevoia de „a se da în spectacol” pentru a fi permanent în centrul atenției; face orice îi stă în puteri pentru a capta atenția celorlalți; când redă anumite întâmplări, exagerează anumite fapte și le trece cu vederea pe altele, convins fiind că nu faptele contează, ci propria lui interpretare. Istericii sunt demonstrativi și capricioși; manifestă un comportament moral labil (în anumite situații de viață se arată a fi plini de omenie, iar în altele sunt egoiști și insensibili la suferințele sau nevoile celorlalți); își asumă rolul de conducători și devin agresivi dacă ceilalți nu le recunosc acest rol sau dacă îi contestă; se integrează greu într-o comunitate umană; sunt superficiali; au reacții inadecvate; sunt înclinați să își judece și eticheteze semenii. Psihiatrul ortodox Dmitri Avdeev scrie despre această trăsătură: „Istericul pune imediat diagnostice duhovnicești, uneori mergând cu judecata până foarte departe: el pretinde că știe care preoți au har și care nu, care biserici au har și care nu îl mai au, singurul reper al istericului fiind... propriul simț lăuntric”.

Terapia mândriei

Sfântul Ioan Scărarul, în tratatul său ascetic, arată că mândria și slava deșartă se vindecă prin lepădarea de voia proprie și ascultarea de un părinte duhovnicesc, deci de duhovnic, și prin cultivarea smereniei, ca virtute opusă patimii mândriei. O altă metodă de contracarare a mândriei, dar și a egoismului din noi, luat în ansamblu, este căința, părerea de rău pentru păcatele săvârșite, și cultivarea acestui sentiment, pocăința. Psihologii recomandă empatia: să te pui în locul celui din fața ta și să îi înțelegi punctul de vedere, nevoile, aspirațiile. La nivel comun, putem cultiva omenia. Despre acest nobil sentiment, Seneca îi scria discipolului său, Lucilius: „Sentimentul de omenie ne împiedică să fim trufași și crunți cu cei de alături; atunci omul, în cuvinte, în fapte, în sentimente, se arată binevoitor și deschis tuturor; își însușește nenorocirile altora și iubește binele, mai cu seamă atunci când poate fi un bine pentru ceilalți”. Introspecția poate contribui și ea la diminuarea mândriei din noi: să judecăm la adevărata lor valoare calitățile, aptitudinile, bunurile cu care ne mândrim și să le vedem din perspectiva veșniciei: nu sunt ele pline de deșertăciune și supuse pieirii?